

Những con sóng Hải Phòng

Không phải là một triển lãm mà những tác phẩm mỹ thuật được bày đều vẽ về biển, thậm chí, rất ít tác phẩm về đề tài này. Trong 31 tác giả của cuộc hội ngộ “Hôm nay và mãi mãi” khai mạc ngày 17/11/2012 tại Hải Phòng, có đến một nửa hiện sống và làm việc ở những vùng đất khác, vậy mà người xem vẫn có thể nhận ra ít nhiều chút đặc trưng vùng biển, nhận ra đâu đây chút nắng gió mặn mòi...

Tranh sơn mài của họa sĩ Sơn Trúc

Đất Cảng, con người, tâm tư và ý chí Hải Phòng hằn vào tác phẩm qua

những hòa sắc, khối hình rạch ròi và quyết liệt. Tổ chất văn hóa thành phố Cảng không chỉ hiển hiện trong sáng tác của những họa sĩ có tuổi đời, tuổi nghề già dặn; dường như còn đậm đà hơn thế, ám ảnh hơn thế từ đóng góp của các họa sĩ trẻ, trên con đường vật vã tìm một lối vẽ của riêng mình.

Tranh sơn dầu của họa sĩ Vũ Nghị

Tôi từng được xem tranh của các họa sĩ Hải Phòng từ nhiều năm của thế kỷ trước, khi bày ở Hải Phòng, khi đem lên triển lãm ở Hà Nội. Những phòng tranh ngày ấy đã cho tôi cảm nhận về một Hải Phòng riêng biệt, không dễ lẫn vào mỹ thuật của những vùng đất khác. Ngày ấy, cho dù có le lói một vài họa sĩ nổi trội, vẫn không đủ xoá đi ý nghĩ về một mỹ thuật Hải Phòng quá ư bình lặng, buồn tẻ và luôn tự bằng lòng. Nhưng những triển lãm sang đầu thế kỷ XXI đã cho người xem

thật sự hào hứng và tin cậy về sự khởi sắc lạ thường. Trong “Hôm nay và mãi mãi”, ta nhận ra điều đó ở ngay những tác phẩm cuối cùng của các họa sĩ quá cố, Thọ Vân với “Mùa xuân”, Mạnh Cường với “Chân dung Minh Thu”, Nguyễn Mạnh với “Chân dung nhà văn Kim Lân”, hay Nguyễn Quang Ngọc với “Bến cá”. Giá Nguyễn Quang Ngọc đừng vội vã ra đi, tôi tin anh có thể còn nhiều đóng góp bởi một lối vẽ đã định hình.

Tranh sơn mài của họa sĩ Đinh Quân